UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

C Ante H

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

fecisse aliquez dicimus cū nec plus nec minuus fecit ꝗꝫ voluit. Mar. O ꝗꝫ certa fuit librato dextera ferro Interdū diſcretus. Hinc certos fere numero plurali dicimus pro eo qđ eſt quoſdā: quaſi a ceteris diſcretos. Cice. Is enim cū certis alijs ad Ceſarem miſſus pauloante diſceſſerat. Sal. Apud latera certos vocauit. Itē certus firmus nō vacillās. Ouid. Da mihi quid petiꝛ certo cōtingere telo. Et certū dicimus deliberatū: in quo plerūqꝫ adiūgitur dtūs cū infinitiuo vt Certū eſt mihi in Aſiam nauigare. Vir. Certū eſt in ſiluis inter ſpelea ferarū Malle pati. Hinc fit aduerbiū certe: qđ cuz affirmatiuū ſit: aliqñ etiā ꝓ ſaltē ponitur. Cice. Marcel. Victi ſumꝰ igitur: aut ſi vinci dignitas non poteſt certe fracti et abiecti. Iungiꝛ qñqꝫ cū ⁊: ſempqꝫ affirmat. Cice. Et certe contra Ceſarē ⁊ ingreſſus armatꝰ. Siaūt iungaꝛ cū verbo ſcio vel ſimilibus e in o mutari ſolet. Ci. Et ſi certe ſcio.

Certiſſo as: certꝰ fio. Pacu. Vocāt cocos vñ certiſſēt.

Cernuus ꝓprie inclinatus quaſi qui terrā cernat. Virgilius lib. x. Erectoqꝫ incūbit cernuus armo.

Cerui aīalia ꝙ magna cornua gerāt quaſi gerui. g. in c. mutata. Vel ἀπὸ τῶν κεράτων. Hoc eſt a cornibus que primū binis oriunꝛ: ſimplicia quidē ⁊ recta ad ſubularū ſimilitudinē: quāobrem ſubulones ꝑ id tēpus appellanꝛ. Hinc ceruinus a um pe. producta. Mar. Ceruinus gelidū torquet ſic halitus anguem Et cerui dicunꝛ furce que ad caſe ſuſtentationē figuntur ad ſimilitudinē cornuū cerui. Vir. Atqꝫ humiles habitare caſas ⁊ figere ceruos.

Ceruiſia decoctio ex fermentis ⁊ ſorbis confecta: quā Bacchus inuenit. Vir. Et pocula leti fermenta atqꝫ acidis imitanꝛ vitea ſorbis.

Ceruix poſterior colli pars: que ab occipitio incipit et tendit ad ſpinam: nam que anterior eſt gula diciꝛ. Ceruicis hec cōmoditas eſt: vt ad dexterā ſiniſtrāve priorſum tetrorſumqꝫ vertatur. Conſtat eñi ex oſſibꝰ orbiculatim vertebratis ex quibus fit ad circūſpectū facilis. Hinc eſt ꝙ q̄ flecti nec cogi poſſūt ceruicis dure perhibeanꝛ. Unde dicimus hominē dure ceruicis quaſi indomabilē ⁊ cōtumacē. Antiqui ſo vt Quin. ait ceruices dicebant: primuſqꝫ hortēſius ceruicē dixit. Ci. in Vati. Inflato collo tumidis ceruicibus intuliſti Cato. Si caput aut ceruices dolēt: ea lotio caldo lauito. Amb. de diua Agnete. Quomodo poſſuz ad iniuriā ſummi dei ceruices meas lapidibus inclinare. Hinc ceruicoſus pro duro ⁊ inexorabili.

Ceruicale ⁊ per apocopen ceruical pe. pro. denominatū a ceruicibus ſignificat ceruicis ſuſtentamentum et munimentū. Hoc eñi inſtrumento delicatorū ceruices cōfouenꝛ. Iu. Cōducit comites ſellā ceruical amicas. Mar. Tinge caput nardi folio ceruical olebit.

Ceruſa pe. ꝓ. pigmētū. Hiero. ad Furiā. Quid faciat ceruſa in facie chriſtiane.

Ceryx latine preco ⁊ caduceator. Unde Euſe. ſcribit a Nerone cerycas fuiſſe certamine ſuperatos. Sene. ad Serenū. Non vis niſi conſul aut prytanis aut ceryx aut fuſtes adminiſtrare rēp. hoc eſt caduceator ⁊ magiſtratus ad rēp. gerendā. Eſt autē grecū κῆρυξ ἐξ τοῦ κερύαγειν καὶ κηρυκεύω tū Suidas κῆρυξ ἐν πολέμῳ πρέσβυς τὲν εἰρήνῃ.

Ceſſo as: abſtineo: ab opere vaco. Virg. Et ſi quid ceſſare potes requieſce ſub vmbra. Itē Ceſſare tardare remorari. Idē. Ceſſas in vota ꝓceſqꝫ. i. tardus es in vota facienda. Tereñ. in Eu. Paululū ſi ceſſaſſem pithias domi nō offendiſſez ita iam adornabat fugā. Huius cōpoſitū eſt conceſſo. Plau. Poſtqꝫ aurora eſt nunqꝫ conceſſauimus lauari: aut fricari: aut ornari

Ceſtitiū lintheolū purū ⁊ candidū. Vide ſupra q̄ ſcribitur cum diph. Ceſitium.

Ceſa Ceſius ⁊ Ceſtus. Vide ſupra: quoniam ſcribuntur cum ae diphthōgo.

Cetus ceti ſine diph: piſcis maximus in atlantico mari. Hiero. Sicut fuit Jonas in ventre ceti. Amb. lib. Hexa. Virtute mitigauit mare: diſciplina ſtrauit cetos. Diciꝛ a Cete neu. genere ⁊ nūero plurali. Hier. in Geñ. Creauit deus cete grādia. Sunt aūt cete maiores piſces nō ouū: ſed aīal gignētes tāte magnitudinis: que ſi quādo ſupnatāt fluctibus annare inſulas putes montes altiſſimos ſummis ad celum verticibus eminere. Hi etiā teſtudines marine dicunꝛ a diuo Hierony. in epl'a ad Preſidiū diaconē ſicut in dictione teſtudo videre potes. Cetus autez cū oe diph. conuentū ſeu congregationē ſignificat a coeundo: id eſt cōueniendo in vnū. Sene. lib. iij. decla. Qui cetuz fecerit capitalis: Qui elegāter ait cetum nomen eſſe magne multitudinis coeuntis ex conſenſu quodam. Saltē digne exprīmit Suidas. κῆτος θαλάσσιον θηρίον πολυείδες ἐστι· γὰρ λέων ζύγαινα πάρδαλις φύσαλος πρῆστις ἡ λεγομένη μάλλι ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι καὶ κριὸς ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῶον.

Cetarij dicunꝛ maiores piſces capientes: ſeu vidētes dicti ab eo ꝙ cete in mari maiora ſunt piſciū genera. Col. lib. ix. Salſamentoꝝ oīm purgamēta que cetarioꝝ officinis euertunꝛ ꝓberi cōuenit. Var. Aduertis cetarios cum videre volūt in mari turmas aſcendere in malū alti vt penitus ꝑ aquā ꝓſpiciant.

Cetarie loca iuxta mare ſtagnāte lacu: in quibꝰ Thynni ⁊ alij huiuſmodi piſces capiunꝛ ⁊ ſaliūtur. Pliniꝰ Carteie in cetarijs aſſuetus polypus exire atqꝫ ibi ſalſamenta populari.

Cetra ſcutum breue loreū: quo (Seruio auctore) vtuntur aphri ⁊ hiſpani. Virgi. Leuas cetra tegit. Hinc cetrati dicti ſunt milites cetris muniti: de quibus fit mentio apud Ceſarem ⁊ Liuium.

Ceuere pe. cor. eſt clunes mouere: qđ fit aut adulādo aut in re venerea turpia operando ⁊ proprie de maribus dicitur. Criſſari ſo de mulieribus. Perſius. An romule ceues. Hic ceuetes auctore Probo molles et obſceni dicuntur.

C Ante H

Chere: ſalue. hoc ſyro hebraicoqꝫ ſermone appellatur Salomlac ſiue ſalomalac. i. pax tecū. χαῖρε.

Chabrias athenienſis phus: ⁊ Imꝑator inclytus. Hic dicere ſolebat terribiliorē eſſe exercitū ceruorū duce leone: ꝗꝫ leonū duce ceruo.

Chalaſis pe. cor. tunice genus: qđ ἰχαλάσσαν vocant: a laxitate: vel vt quidā dicūt modus tunice muliebris quo cōnexa circa ceruicē tunica ſumiꝛ.

Chalaça: collectio ſub cute buboni ⁊ egyptie fabe ſimilis dolorē ſi tangaꝛ afferens. A latinis grando diciꝛ.

Chalcedonia: ſiue chalcedon vrbs fuit in aſia iuxta boſphorum thracium ex oppoſito ad byçantium. Hanc megarenſes condidere ceci appellati qui nō potius oppoſitum littus elegere in quo iacet conſtātinopolis optimo loco. Hinc olim magna ſynodus celebrata eſt. que inter octo numeratur quibꝰ romana eccleſia precipuū impertiꝛ honorē.

Chalcis idis: vrbs metropolitana in Euboea regione inſula iuxta Euripum. Unde chalcidicus a um. Alia eſt In chalcidica regione ſyrie: alia eſt etholia. Eſt et chalcis auis.

Chalcidius a um: nomē gentile. Chalcidius etiam nomen philoſophi.

Chaldea cum ae diph. Aſie maioris regio arabie contermina plana: fontium indiga: in qua babylon ciuitas magna. Chaldeus arphaxat inſtituit: et a ſe arphaxateos noīauit: vt inquit Joſephus.

Chalix lapidis genus ex quo deducitur ignis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chaleſtra vrbs theſſalię littoralis:iuxta quã axius flu/
uius in mare ęgeũ deſcendit.
Chalame ciuitas pſidis:quę nũc appellat̃ ctiſiphon.
Chalybes cũ y.coꝛ.pplĩ in ponto iuxta Thermodon/
tẽ fluuiũ ſicut Stra.⁊ Pli.teſtant̃ Hi ferrũ nudi effo
diũt dicẽte Vir.India mittit ebur:molles ſua thura
ſabei.At chalybes nudi ferrũ.Ponitur tñ qñꝙ cha/
libs ꝓ ipa ferri materia.Oui.li.iiij.de faſt.Aes erat
in ꝑcio chalybis iã maſſa placebat Qñꝙ ꝓ inſtrumẽ
to ex chalybe facto.Virgili⁹.Vulnificuſꝙ chalybs.
Luc.Chalybem frenoſꝙ momoꝛdit.
Chamus genus freni dict⁹ ꝙ ſit breuis χαμὸσ em̃
breuis dr̃.Hiero.in pſ.In chamo ⁊ freno maxillas
Chamedracõtes genera ſerpentũ. (eoꝝ ꝯſtringe.
Chamecyſſos:gen⁹ hederę q̃ nũꝙ ſe ab humo attollit
cõpoſita dictio ex χαμαι qđ eſt infimũ et υσσοσ
hedera.Sic chameplatani vocant̃ humiles platani
⁊ coactę breuitatis.Chame daphne puſilla laurus
chamecerasi breues ceraſi.
Chamelus ꝑ ſimplex l.generis cõis aial quadrupes.
Hiero.in geñ.Separauit chamelos fętas cũ pullis
ſuis.Bactri chamelos mittunt et arabia:vt ſcribit
Diod.Sed in hoc differunt ꝙ arabici bina in doꝛſo
habẽt tubercula hos dꝛomedarios vocãt:ſingula ba
ctriani.Chamelus ṽo ꝓ fune nautico quo nautę ma
rinas anchoꝛas ligãt gener̃ maſ.eſt:vt eſt apud euã/
geliũ.Facilius eſt chamelũ ꝑ foꝛamẽ acus intrare.
Chameleon ontis.q̃ſi paruus leo:aial eſt diuerſa va/
rietate cõſperſum:vt pardus:⁊ ad coloꝛes q̃s videt
cõuerſione facillima variat̃:Naſcit̃ in India:figura
et magnitudo eſt lacertę:ꝙ niſi crura habꝫ recta ⁊ ex
celſioꝛa latera vẽtri iungunt̃:vt piſcibus ⁊ ſpina ſimi
li mõ eminet:roſtrũ ſimile ſuillo:cauda ꝓlonga in te/
nuitatẽ deſinẽs ⁊ implicãs ſe vipinis oꝛbib⁹:vngues
adunci:motus tardioꝛ vt teſtudini:aſperũ coꝛpus vt
crocodilo:habet oc̃los coꝛpoꝛi cõcoloꝛes:nunꝙ eos
operit.Solus animaliũ nec cibo:nec potu alitur:nec
alio q̃ aeris alimẽto:latet hyeme vt lacerta.Ab Aui
cẽna dr̃ ſtellio:ſed diuerſum eſſe Hiero.in Leui.oſtẽ/
dit cũ inq̃t.Megale chameleon ⁊ ſtellio ⁊ lacerta et
talpa om̃ia hęc imũda ſunt.Eſt ⁊ genus herbę a folio
rũ varietate:mutat em̃ cũ terra coloꝛes ad ſil̃itudinẽ
chameleontis aialis.Hanc quidã buphonẽ vocãt.
Chamatere dicunt̃ humiles ⁊ depſſę imagines.Cha/
me em̃ grecoꝝ aduerbiũ latine ſignificat humi.Scri
bit Pli.lib.xxxvj.ſcopã feciſſe apollinẽ palatinũ ve/
ſtã ſedẽtẽ laudatã in ſeruilianis hoꝛtis duaſꝙ chame/
teras circa eã. χαμωσθεοσ ηρ Τυριωρ και αμε
ριΤωρωσ περηασΤαρΓηθεοσ σιΔοριωρη ελα/
Τρευσε σολομων.
Chamelopardalis pe.coꝛ.aial cui⁹ ad magnitudinem
chameli ꝓceritas:coloꝛ pelliſꝙ pãtherę maculis ve
luti floꝛẽtib⁹ variata poſtremę infra aluũ partes hu/
mi ſubſidẽt ſicuti in leonib⁹ videm⁹ humeri pedeſꝙ
prioꝛes atꝙ itẽ pect⁹ ꝑter ceteroꝝ mẽbꝛoꝝ rationem
ꝓcera:tenuis ceruix chamelo caput ſimile.Chame/
lopardalis eſt aial collo ſil̃is equo:pedib⁹ ⁊ crurib⁹
boui:capite chamelo albis macul̃ rutilũ coloꝛẽ diſtin
Chananęa habet diph.in pe.Eſt autem (guẽtibus.
chananęa ſyria regio a chananęo filio Cham:qui eaꝫ
regionẽ q̃ nũc Iudea nũcupat̃ inhabitãs a ſe chana/
nęã nũcupauit:vt lib.j.antiqui.Ioſephus refert.
Chaonia pars alpeſtris epiri:licet qñꝙ ſumat̃ ꝓ tota
Epiro.Hinc chaones pplĩ a Troiano Heleni fratre
Chaone noiati.Hi moloſſi etiã vt ſcribit Stra.appel
lati ſunt a Moloſſo Pyrrhi filio.Virg.Chaoniãꝙ
omnẽ troiano a chaone dixit.
Chaos Heſiodus oim̃ rerũ initiũ vocat:ꝙ ante om̃es
deos deaſꝙ natuꝫ ſit:In theogonia.ſ.⁊ oꝛpheus in
principio argonauticoꝛuꝫ αρχαἴου μερ πρωΤα
χαὄυσ εαμγαρΤορ αραγκηρ κρορορ Τε ωσ
περ ελοχευσερ απειρεσιοσι υπ ολκοισ αιθε
ρα και Διφυη περιωπεα κυΔρὸρ ερωΤα.Et ite/
rũ appellat confuſaꝫ quondã ab initio vnitatẽ hyan
tem:patentẽꝙ in ꝓfundũ.Alij appellãt materiã cęli
⁊ terrę confuſam atꝙ infoꝛmẽ quę pꝛimũ ex nihilo fa
cta eſt:de qua poſtmodũ oia ſigillatim ꝑ ſpecies va/
rias foꝛmaſꝙ ꝓpꝛias ꝓdiderũt:de qua ſcriptura loq̃/
tur.Qui feciſti mundũ de materia infoꝛmi.Lact.ṽo
ſic habet.Chaos eſt rudis inoꝛdinatęꝙ materię con/
fuſa cõgeries.Nec audiẽdi ſunt poetę q̇ aiunt chaos
in pꝛincipio fuiſſe.i.cõfuſionẽ rerũ atꝙ elementoꝛum
poſtea ṽo deũ diremiſſe oẽm illã congeriẽ:ſinguliſꝙ
rebus ex cõfuſo aceruo ſeparatis:in oꝛdinẽꝙ deſcri/
ptis inſtruxiſſe mũdũ pariter ⁊ oꝛnaſſe.Oia em̃ de⁹
fecit ex nihilo.Symplici⁹ in cõmẽtarijs de cęlo Ari/
ſtotel̃.ηκουσ αΔε εγω Τουσ μερ αιγυπΤιουσ
ασΤρωασ ΤηρησΞισ ουκελαΤΤορορ εξηκορ μυ
ριαΔωρ ⁊ multa alia.Eſt aũt hoc nomen monopto/
ton:Licet Virgi.auctoꝛitate dixerit.Atꝙ chao den
ſos diuũ.Dictũ chaos ab χεω fundo:ꝙ fuerit fuſio
id eſt confuſio omniũ elementoꝛũ.
Characias genus thytimali:herba ramis digitali craſ
ſitudine cui⁹ ſemẽ cũ melle decoctũ in vſu eſt ad cata
pocia:hoc eſt pilulas faciẽdas ſoluẽdi alui gr̃a hanc
medici coꝛrupto vocabulo cataputiã vocãt.
Charcheſia genus poculi apud grecos foꝛma ꝓcera ⁊
circa mediã partẽ cõpꝛeſſa anſata mediocriter anſis
a ſũmo ad infimũ ꝑtingẽtibus.Et tribuit̃ Ioui ſicut
Scyphus Herculi:cãtharus libero.Vir.Hic duo
rite mero libãs charcheſia baccho.Hoc genere po/
culi aurei donata eſt alcmene ab Ioue ꝓ ꝑcio cõcu/
bitus.Aſclepiades aũt vir inter grecos appꝛime do
ctus charcheſia a nauali re eſtimat dicta.Ait em̃ Na
ualis veli partẽ inferioꝛẽ paternam vocari.At circa
mediã fere partẽ trachelon dici:ſũmaꝫ vero partem
charcheſiũ noiari ⁊ inde diffundi in vtrũꝙ veli latus
ea quę coꝛnua vocant̃.Sunt etiã q̇ putẽt charcheſia
eſſe foꝛamina q̃ in ſũmo malo funes recipiũt.Catul.
Lucida qua ſũma ſplendent charcheſia mali.
Characate vinęę.i.pedatę:vallatę a gręco.χαραξ/
κοσ vallũ χαραΤΤω ſculpo ſigno fę.ge.duntaxat
pedamentũ vitis ſignificat.Col.lib.vj.Que denjxis
arũdinibus circũiunctę ꝑ ſtatumina calamoꝝ mate/
rijs ligatis in oꝛbiculos gyroſꝙ flectuntur eas non/
nulli characatas vocant.
Character latine notamen vel liniamentũ vel litura ſi
gnũ:figura:ſtilus dicẽdi.Vñ lr̃ę characteres dicunt̃.
Characteriſmos latine deſignatio:vt eſt apud Iuue.
Et caluo ſeruiret roma neroni.i.domitiano.
Charis latine gr̃a a q̃ chariſma atis i eadẽ ſignificatiõe
Charites gr̃ę tres fuerũt.Aglea.Talia et Euphꝛoſy/
ne Iouis filię.
Chariſteũ genus marmoꝛis viride a χάριſ gratia ꝙ
eius coloꝛ gratus ſit aſpicientibus.
Chariophilũ pe.coꝛ.genus aromatis ⁊ naſcit̃ in In/
dia grãdius ⁊ fragili⁹ granis piperis:vt teſtat̃ Pli.
Habetꝙ capitella dentata ac odoꝛis medicinęꝙ gr̃a
ad nos aduehit̃ a χαριερ grõſũ ⁊ φιλορ amicũ caꝝ
Chariẽtiſmos dici põt gratificatio.Nã a χαριερ qđ
eſt gratũ vel gratioſum.Figura eſt cum dura dictu
mitius ⁊ gratius ꝓferuntur.
Chariſtia neu.generis ⁊ numeri pluralis feſta vocabã
tur quib⁹ cognati cõueniebãt:⁊ munera mutuo mit/
tebant.Oui.lib.faſt.Pꝛoxima coti dixere chariſtia
a χαριſ gratia.
Charitas.Vide in dictione caritas.
Charon tis a poetis dicit̃ qui trãſuehit tria inferni flu/
mina acherontẽ:ſtygem ⁊ cocytum.
Chartophylatiũ latine ſcriniũ dicitur.Nam φυλακη

cuſtodia φυλασσω cuſtodio.

Chaſma atis latine hiatus fiſſura rictus. ὅτι χαιρω ενθεν και χασμα χαιρω eſt hio. Fit autē chaſma nō ſoluꝫ in cęlo de quo Pli. Fit ⁊ hiatus cęli quē vocant chaſma ſed etiam in terra. Vñ ait iuriſcō. ti. de cenſibus. Si agri portio chaſmate perierit debebit per cenſitorē releuari. Ammianus elegāti vocabulo chaſmaticū appellat terręmotū quo patefactis ſubito voratrinis terraꝝ ptes ꝑ hiatū abſorbent̄.

Charmaſynū genus ſerici ex eo ꝙ aſpiciētes delectet.

Chele ſcorpionū ⁊ cancroruꝫ brachia: tū gręce χηλη dicit̄ vngula ſed ſciſſa vt Theodorus gaza li. ij. pedie cyri. Vir. Qua loc⁹ erigonē inter chelaſq̨ ſequētes. Am. de cancro loquēs. Et periculoſum eſt inq̄t ſi chelā eius includat̄. Chele ſignum celeſte: ⁊ dicitur prima pars ſcorpij.

Chelys animal: teſtudo eſt ꝓprie ſed capitur ꝓ cithara ex qua mercurius eā fecit αποτης χελωνης. hoc eſt a teſtudine. Nam ex teſtudine primo facta eſt cithara a mercurio ꝯſumpta iam carne: ſed ſupſtitib⁹ neruis ꝓprie ergo chelys teſtudo: chelyon operimentum teſtudinis.

Chelydros teſtudo marina ornatus quidā: quo donabant̄ mulieres. Iuue. Donant archana chelydros. Ita eñ exponitur ab eruditis: q̄uis nōnulli legant cylindros cū cylindrus aliud ſignificat.

Chelydonia de quo infra herba viſui ſaluberrima ab hirūdine monſtrata a grecis χελιδων ⁊ a nr̄is hirūdo transfert̄ a qua chelydonia herba dicitur ꝙ eo auiū genere aduenięte naſcat̄ ⁊ diſcedēte extinguat̄: ſiue ꝙ hirūdines reſtituāt oculos pullis ſuis excecatis ea herba. Itē chelidonia vocat̄ fauonius ventus ab octauo Idus Martias flans ab hirundinis viſu. Chelonia etiā eſt ocul⁹ indice teſtudinis q̄ eſt lapill⁹.

Chelenophagi pe. corre. teſtudinū comeſtores. Nam χελονη teſtudo dicitur. φαγοι comeſtores. Sunt aūt populi carnanię: vt inquit Soli. qui nō alia q̄ͣ teſtudinum carne viuunt.

Chenotrophia χηνοτροφια nantiū volucrū auiaria

Chenoboſcion locus vbi anſeres aluntur. Nam χην χηνοσ anſer dicitur.

Chenopus latine anſeris pes dicitur. Quo noie dicta eſt herba quę habet effigiem anſerini pedis.

Cherroneſus per duplex rr. ⁊ vnum ſ. terra eſt fere vndiq̨ mari cincta. χειρρυσ manus νησοσ inſula dicit̄. Et ob excellentiā ponit̄ ꝓ peloponeſo. Dicit̄ ⁊ cherrōia q̄ fuit plutarchi patria clade toti⁹ grecie clariſſima. Verū totius cherroneſi triplex particio vocatur. Prior ⁊ nobilior pars eſt Aſia q̄ ab helleſpōto vſq̨ ad halyn ⁊ cappadociā porrigit̄: ⁊ a mōte tauro in ſeptentrionē verſa pōto ꝓcūbit euxino. Altera eſt capadocia q̄ incipiēs vbi aſia deſinit orientē verſus ad euphratē vſq̨ ꝓcurrit: ⁊ ab euxino vſq̨ ad tauruꝫ et amanū montem in meridiē extenditur. Tertia eſt omnis plaga quę a ſummis tauri iugis vſq̨ ad mare in auſtrum vergit.

Cherſoneſus idē qꝺ̄ cherroneſus. Nam χερσοσ terra manufacta νησοσ inſula.

Cherſydros ſerpēs qui tā in aquis q̄ͣ in terris morat̄: nam cōponitur ex χερσοσ terra υδορ aqua quaſi viuens in terra ⁊ in aqua.

Cherubin gener⁊ neutri ⁊ pluralis numeri pro illo angeloꝝ choro. Cherub vero ſeu cherubim per m tam maſculini q̄ͣ neutri generis eſt.

Cheoſpes ęgypti rex q̄ celeberrimā illā pyramidē ſtruxit: habuitq̨ in ea tā multa hominū milia op⁹ illic tot annis facientium vt pro apio cepa alio expenſa fuerint mille et ſexaginta talenta.

Chennis inſula eſt: vt Pomponius ſcribit in quodam lacu ęgypti.

Chidnei populi iuxta pontum.

Chidorus macedonię fluuius.

Chilias adis: numerus qui mille continet. Chilia mille. Hinc chiliarchus millenarius.

Chiliarchus q̄ pręeſt mille hoibus. Sed in Ro. hiſtorijs pro tribuno militū ita ſemper accipit̄ vt Demarchus pro tribuno plebis. Nā auctore Ioſepho ordo in Roma. militia hic erat vt milites ad centuriones: illi ad tribunos: quos gręci chiliarchos vocant mane cōuenirent ſalutatū.

Chilon vnus ex ſeptē ſapiētibus: dicunt greci labium.

Chilos labrum. Inde chilones: qui labra improbriora habent. Vide in dictione Cilones.

Chimera cum ae diph. cuius prima corripit̄: latine capella mons in lycia leonibus ⁊ ſerpētibus inhabitabilis q̄ etiā flammā admodū ethnę in ſicilia emittit e ſummo vertice. Qꝺ̄ vtiq̨ dedit cauſaꝫ fabulę vt chimera monſtrū dicat̄ tria capita habens: vnuꝫ leonis aliud chimerę: aliud draconis: cui⁹ capita ignē efflāt. Lucre. Prima leo: poſtrema draco: media ipſa chimera. Oui. li. vj. met. Quoq̨ chimera iugo medijs in partibus hircū Pectus ⁊ ora leę caudā ſerpentis habebat. Heſio. της δ᾽ ην τρεισ κεφαλαι μια μεν χαροποιο λεοντοσ.

Chimerinos pe. cor. vnus ex cęli circulis: qui capricornum cōtingit in quo cū ſol eſt: dies breuiſſimi ſunt et hyemalis interpręta̅t. Mar. Si daret autūnus mihi nomen operinos eſſet. Horrida ſi brumę ſydera chimerinos. Duę etiā ſunt plagę orbis habitabiles. Quę a nobis habitāt̄ θερινη a ſcriptoribus nominatur. Alteram quā incolūt Antichones chimerine a nobis hyemalis quę ad hauſtrū deflexa hauſtralis quoq̨ nūcupatur: cū nr̄a ſeptētrionib⁹ ſuppoſita ſit.

Chios inſula in ęgeo ſeu pāphilio noningentoꝝ ſtadiorum ambitu: in qua naſcit̄ maſtix. Hęc olim dicta eſt etholia Cleobolus chiam appellauit a chione nympha. In hac templū Apollinis. Unde chios apollo. Et chij in ea habitantes. Et ꝓmontoriū Aruiſium: a quo aruiſia vina. Et penul. cor. habet. Luc. lib. viij. Quas aſine cautes: ⁊ q̄s chios aſperat vndas. Sūt qui quadrigeminā chiū eſſe putēt: vt Prima ſit chios inſula. Scḋa carie vrbs ſub mōte pelleneo. Tertia in Euboea. Quarta in cherroneſſo rhodioꝝ iuxta ęthiopiā. A chios fit chius a um: pe. pro. Tibu. lib. ij. Nec mihi fumoſos veteris ꝓferre phalernos: Conſulis ⁊ chio ſoluite vincula cado. Hęc inſula ꝓtulit memorabilęs viros. Ionē tragicū Theopompū hiſtoricū ⁊ Theocritū ſophiſtam.

Chiragra penulti. corre. manuum dolor. χειρ manus αγρια dolor: atrocitas. Mart. Si nil porrigit hęc chiragra eſt. Hinc chirager ⁊ chiragricus: qui chiragram habet.

Chirocrates pe. cor. nomen architecti celebris: qui ab aliquibus dinocrates dici ſolet apud Pli. lib. xxxiiij.

Chirographus ⁊ chirographū man⁹ inſcriptio γραφω ſcribo. Chirographa ſunt q̄ nos perſcripſimus in fidē alicuius. Aſco. ſcribit chirographa dici in quibus tantū quę geſta ſunt ſcribi ſolent. In ſyngraphis etiā cōtra fidē veritatis pactio venit ⁊ nō numerata quoq̨ pecunia: aut nō integre numerata ꝓ tēporaria voluntate hominū ſcribi ſolet. Iuue. Vana ſuperua cui dicūt chirographa ligni. Hinc chirographari⁹ a iureconſultis ponit̄ pro eo qui ſuo chirographo ſcripſit ſe debitorē in codice.

Chirodita tunica ꝓlixa vltra brachią manus operiēs.

Chiromantia in manibus diuinatio νομαω eni moueo cū quadā arte vel μαντεια και χειρ.

Chironomia manuum motus. Quintil. legem geſtus interpręta̅tur. Chironomia a χειρ manus: et νομοσ lex. Sunt enim motus quidam pręſcripti qui-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bus ſaltantes manibus vtuntur. Quod poſitum in grecorum vſu fuit. Apud Roma. autem integris ſad huc vrbis morib⁹ in ſolo theatro exercebatur ⁊ maxime pyrrichia ſaltatio. Chironomus: ⁊ chironomontis: qui manibus geſticulatur ⁊ ludit. Unde ⁊ ꝓ ſtructore ponitur a Juuena. qui lege quadam manuum diuidit aues ⁊ cetera eſculenta cum inquit Spectas chironomanta volanti.

Chirotheca manuum vagina: que etiã manica dici ſolet. Cice. in phil. Solet em̃ cito ipſe accipe manicas: nec diutius obſidionis metũ ſuſtinere.

Chirotheſia manuũ impoſitio.

Chirurgia manuũ operatio εργια em̃ operatio dicitꝰ quaſi manuũ opus: eo ꝙ manibus hec ars exerceatꝰ. Hinc chirurgus ⁊ chirurgicus medicus vulnerari⁹. Mar. Chirurgus fuerat nũc eſt veſpilio diaulus.

Chirogylius echinnus terreſtris: vt eſt apud Leuiticũ capitulo vndecimo.

Chiron: nomẽ medici preſtãtis: a cuius nomine herba quoq dicta eſt centauria ⁊ chironiũ vlcus: qđ maxime fit in pedibus et in cruribus habens duas oras callentes tumenteſq dolore modico. Dictũ ceu chironis operam deſideret. Fuit hic chiron centaurus ⁊ achillis magiſter Saturni et phillire filius Oceani filie: dimidius homo reliqua parte equus qui a matre phillyrides eſt dictus. Hic vniuerſos ſue etatis homines bonitate et iuſticia ſuperauit. Nauigauit cum argonautis: quorũ medicus fuit: Medicinã et herbarũ vires inuenit. Medicinã eſculapius: cytharam Achilles: aſtrologiã Hercules: ab eo dedicerũt Tandẽ deorũ miſeratione cum ex vulnere obijſſet relatus ad aſtra ſagittari ũ conſtituit.

Chlamys idis proprie veſtis militaris pallio pene aduerſa cum breuior multo ac ſtrictior ſit. Plau. Puer cape chlamydem ⁊ da pallium. Idem ad ornatũ militis ait opus eſſe chlamyde machera ⁊ petaſo: ſimiter Jul. Pollux. de ꝓprietate vocabuloꝝ inter apparatus militares numerat chlamyda. Jurecõſulti ꝙ̃o inter veſtimenta puerilia numerant chlamydes. A chlamyde fit chlamydatus qui eſt chlamyde indut⁹. Plau. in Pſeu. Quis hic homo chlamydatus eſt: aut vnde eſt: aut quẽ queritat: Chlamydula diminutiuũ. Idem. Tu ſume chlamydulã. Suidas. χλαμυσρου μασ Δευτεροσ ρωμαιων βασιλευσ πρεσβιασι σαυρων Δε ξαμενοσ και Το συνματησ φορ εσιασ αυτων καταμαθων εξ αχ των λαβων εφευρε την χλαμυΔοσ σολην Et multa ſubdit.

Chlena genus veſtimenti quod ſuper alia portabatur Poſtea lena dicta.

Choa nomen eſt menſure.

Cholax nomen paraſiti ab aſſentando. Eſt enim colaceuo adulor.

Chenix icis: ⁊ chenica e. nomen menſure quotiens ſextarius quater aſſumitur. Quidam dicunt eſſe menſuram diurne eſce. Unde pythagoreũ enigma eſt. Super chenice non ſedendum: hoc eſt non curandum de craſtino eſſe.

Chondros latine granũ thuris dicitur.

Chobar propriũ nomen fluminis. Et quia graue interpretatꝰ. Tigrim ⁊ euphratẽ omnia magna ⁊ grauiſſima flumina que in terra chaldeorum eſſe perhibentur ſignificat.

Chorus. Uide infra in dictione corus.

Cholera plurali numero ⁊ cholere morbi genus eſt ꝑcipitis in quo et vomitus et deiectio ſimul fiunt. Uñ cholerici apud Celſum: accipitur ⁊ pro bile. Lampridius. Alexãder inquit ceſar iudices qui furtoꝝ fama laboraſſent ſi caſu aliquo videret cõmotioni animi: ⁊ ſtomacho choleram euomebat.

Choragos latine choree princeps: ⁊ expẽſe ſuppeditator et chori cõuiuijq magiſter.

Choraules a choro ⁊ tibijs dicti ſunt qui modulantꝰ ad choros: vel qui in choro fiſtulas inflant χοροσ nãq chorũ ⁊ tripudiũ ſignificat. αυλοσ vero fiſtulã ſeu tibiã q in tibijs ad choreas canũt. Apul. Erat quidã iuuenis ſatis corpulẽtus choraula doctiſſimus. Uñ apud nos vſitatũ nomẽ ꝓ latino auledus. Cice. Qui citharedi eſſe nõ poſſunt auledi fiunt. Et qꝛ gratiſſimi principibus choraules quoꝝ delicie ambroſie choraules ambroſi⁹ dixit. Juue. i. tibicen gratiſſimus.

Chorocithariſte q choro citharizant: ſicut pſallocithariſte q pſallũt. i. canũt ad citharã. Sueto. in Domi. Certabatur etiam et proſa oratione grece latineq ac ꝑter citharedos chorocithariſte q̃ꝫ ⁊ pſallocithariſte

Chorea pen. indifferenter a χορευω ſalto. Uirgili⁹. Pars pedibus plaudunt choreas ⁊ carmina dicunt Idem. Immemores noſtri feſtas duxere choreas.

Chorda latine funis. Nam grecum eſt: vt inquit Jul. Pol. Cordũ vero ſine h. aliud ſignificat.

Choriambus pes ex prima ⁊ vltima ꝓductis: duabus medijs breuibus vt filiolis. Dictus choriambus ꝙ iambicã deſinentiã habeat: ⁊ in choris apud veteres celebratiſſimus extiterit.

Choragiũ inſtrumentũ apparatuſq nuptiarũ: feraliũ quidẽ atq funebriũ. Feſt. Choragiũ eſt ſcenicũ inſtrumentũ quo. ſ. ſcena inſtruitꝰ et apparatꝰ: cuius ꝑfectus dicitꝰ choragus. Plau. in perſa ποθεν. i. vñ ornamẽta ab chorago ſumito dare debet: prebẽda ediles locauere. Et in Tri. Ipſa ornamẽta a chorago hec ſumpſit ſuo periculo. Uic. lib. v. Poſt ſcenã porticus ſũt cõſtituẽde vti cũ imbres repẽtini ludis interpellauerint: habeat populus quo ſe recipiat ex theatro choragiaq laxamentũ habeãt ad cõparãdũ vti ſũt porticus pompeiane.

Chorãnei genus quoddã hoim ſylueſtre in perſia tãte velocitatis vt ceruos cõprehendant curſu.

Choritus pe. ꝓ. arcus theca: aliqñ ⁊ ſagittarũ: vt inqt Ser. Paruulus ex humero chorytos et aureus arc⁹ Pendenteſq ſonant aurata lynce pharetre.

Chorthos gramen in cõe ſignificat ſed ꝑcipue fenum.

Chreſis latine vſus dicitꝰ. Uñ catachreſis abuſio.

Chriſis latine vnctio dicitur. Unde Chriſtus vnctus. Ideo autẽ nos vnxit quia luctatores contra diabolũ fecit: ⁊ Chriſma vnguentũ.

Chryſa ciuitas phrygie. Chryſa inſula Indie quã aureũ ſolũ hre ꝓditũ ẽ. Et chryſa fluui⁹ agri ſyracuſani.

Chryſos cũ y. dicitꝰ aurũ a quo multa deducuntꝰ.

Chryſomalon greci appellant arietẽ illũ qui vt eſt in fabulis lanam aureã habebat

Chryſomela ſunt poma aurea que alio noie dicuntꝰ armeniaca ꝙ colorẽ aureũ habeant.

Chryſoceras latine auricornu: oppidũ eſt apud byçantiũ europe latere chalcedoni vt inquit Strabo.

Chryſolithus pe. cor. lapis precioſus aureo nitore trãslucẽs χρυσοσ aurũ λιθοσ lapis q̃ſi aure⁹ lapis. Oui. Per iuga chryſoliti poſiteq ex ordine gẽme.

Chryſelectrus in colorẽ lutei coloris electri declinãs.

Chryſendetũ pe. cor. dici põt auro ligatũ. Mar. Sicq videre potes miſeri chryſendeta cinne.

Chryſophis cui videtur aurum ineſſe.

Chryſogonus nomẽ viri propriũ: cõpoſitum ex χρυσοσ aurũ et γονη fetũ ꝙ aurum vndecũq pariat. Juue. Sunt que Chryſogonũ cantare vetant.

Chryſolapis lapill⁹ noctu ignei coloris: licet die pal (leſcat.

Chryſoſtom⁹ aureũ os στομαΤοσ os oꝛ.

Chryſocola humor: qui in aurifodinis per venas auri defluit: ⁊ craſſeſcẽte humore rigorib⁹ hybernis vſq in duritiã pumicis induratꝰ que ſubtiliſſime contuſa auri picturã ꝑbet. Pli. ſcribit hec lib. xxxiij. Et infra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chryſocolā aurifices ſibi vendicant ad glutinanduz
aurum. Vn̄ et ipſa appellata eſt. i. auri cola ⁊ glutē.
Chryſocolā terrę genus eſſe quidā dicūt: quā e mace
donia apportari et illic fodi auctor eſt Victr.

Chryſocomus comas aureas habēs: quo noīe dictus
apollo a fulgore radiorū q̄ comę ſunt ſolis aureę.

Chryſippus phus aſianus ſtoicorum cum zenone prin
ceps. Hic zenonis diſcipulus fuit acutus ſane: vt qui
multis pręceptoribus repngnauerit: ſtatuam habuit
athenis in ceramico poſitā. In dialectica clariſſimꝰ
fuit: ita vt nō illepide dicerent quidā. Si apud deos
dialectica haberet̄ nō temere alia eſſet q̄z quę a chry/
ſippo inuēta fuit. Scripſit librorūz volumina ſupra
quinq̄z ⁊ ſeptingēta. Ferūt Carneadē phm cyreneuz
plectis chryſippi libris ita dixiſſe. Niſi chryſippus
eſſet ego non eſſem. Cōponiturq̄z hoc nomē ex χρυ/
σοσ aurū ⁊ ιπποσ qđ eſt equus: quaſi aureꝰ equꝰ.
Suidas χρυσιπποσ απολλωνιδου σολευσ
ηταρσευσ φιλοσοφοσ μαθητησ κλεανθυσ
καθηγητησ αμεροσ τησ στωικησ σχολησ
μετακλεανθην.

Chryſopaſſus lapis auro aſperſus. πάσσω em̄ ſpar
go ſignificat.

Chryſopraſus pe. cor. lapis auro admixtus ⁊ porri vi/
riditatem habens. Nam πράσον ſignificat porrū
Vnde et praſinus pro viridi.

Chryſoaſpide appellati ſt̄ milites a clypeis auro celat̄.

Chryſes nomen propriū vatis Iunonis. Chryſe vero
vrbes multę vocant̄. Chryſeis fuit chryſe ſacerdotis
filia quę a gręcis rapta in prędę diſtributiōe Agamē/
noni contigit. Homerus auct. in principio lib. j. Ilia
dos res notiſſima eſt.

Chromaticus qui nulla verecundia colorem mutat: et
magis ad verbum coloratus dici poteſt.

Chronica orꝝ: generis neu. non chronica cę. vt indocti
vſurpant: temporalia dicunt̄ proprie annales. Inde
chroniſmos. i. tēporalitas a χρονοσ tēpus. Syn/
chronius contēporaneus. Inuenit̄ ⁊ chronicus a um
Aug. lib. iiij. đ ci. dei. Nā ſic̄ ſcribūt q̄ chronicā hiſto
riam ꝓſecuti ſunt. Chronici qui de tēporibus ſcribūt
Pli. lib. xxxv. Quod ⁊ ipſius Timagore carmine ve
tuſto apparet chronicoꝝ errore nō dubio.

Cronos etiā ſaturnns dictus eſt.

Cronia orum. Saturni feſta erant.

Chytra ⁊ chytron latine olla. Inde chytrapos odis:
olla q̄ pedes habet: q̄ ⁊ chytrapida ę. dicit̄.

C Ante I

Cibus ⁊ victus differunt ſm Do. ꝙ cibus etiaz delica/
tis prębetur. Victus ī paruis aridiſq̄z alimonijs eſt
conſtitutus. Teren̄. in An. Lana ac tela victū queri/
tans. Quidā hoc nomen cū y. ſcribunt et a κυβισιο
que eſt pera deducūt eo ꝙ pera cibū feramus.

Cibo as cibū infero. Col. li. ix. Atq̄z ea genera q̄ intra
ſepta villę cibant̄ fere ꝓſecuti ſumus.

Cibarium non ſignificat locum vbi reponunt̄ cibi: ſed
ipſum cibum: vt cibaria miſit eis.

Cibarius a um: qđ ad cibū pertinet. Et nō ſolum de pa
ne ſordido ſed etiā de alio indigno dicit̄. Cice. lib. j.
Tuſc. Cui cū peregrināti in ęgyptū comitibus nō ſe/
cutis cibarius in capſa panis datus eſſet nihil viſum
illo pane iucundius. Hiero. ꝯtra Ioui. Nam cū mo
nachū eſſe ſe iactitet ⁊ poſt ſordidā tunicā ⁊ nudos pe
des et cibariū panē et aquę potū ad candidā veſtem:
et nitidam cutē ad mulſum: et elaboratas carnes ad
iura apitij ⁊ paxanij ad balneas quoq̄z et fricticulas
et popinas ſe conferat.

Cibale qđ ad cibum pertinet. Var. Eſt em̄ lac omniū
rerū quas cibali cauſa cupimus liquentium maxime
alibile. Et id ouillū: inde caprinū.

Cicada dicta eſt quaſi cito cadēs. Viuit em̄ rore ⁊ cito
decidit. Cicada ex oībus quę viuūt ſine ore eſt pro eo
aculeatū quiddā in pectore habet: linguę ſil̄e q̄ rorē lā
bit ⁊ pectus ipſum fiſtuloſum: quo vocē emittit.

Cicatrix proprie eſt ſignū vulneris obducti quaſi circa
cutem: vel dicta eſt quaſi occecatrix. Eſt em̄ caro cal/
loſa ꝓ cute inducta vbi hiatus vulneris qđ iā coiuit
fuerat. Vn̄ cicatrico as: pe. cor. qđ ē circatricē īduco

Cicer genus leguminis.

Cicercula leguminis genus ſimilis piſo: vt inq̄t Col.

Cicera genus leguminis Palla. lib. iiij. Cicera ſeritur
quę diſtat a cicercula ſolo colore.

Cichorea ⁊ cichoreum vtroq̄z modo dicit̄. Hora. lib. j
car. Me cichorę leueſq̄z maluę. Pli. li. xx. Cichoreū
refrigerat in cibo ſumptum.

Cicina auis nocturna.

Cicindula: ſeu cicindella: genus muſcaꝝ qđ noctu lucet
igniū modo laterū et cluniū colore a gręcis lampy/
ris dicta. Quidā noctilucā: alij nitedulā vocant: non
ante matura pabula aut poſt deſecta conſpicitur: nūc
pennarū hiatu refulgens: nunc cōpreſſu obumbrata
Ab hac lychnus penſilis: quē vulgo lampadē vocāt
cicindella appellat̄: quę nocte tota ſeruatur accēſa et
lampyridis inſtar lucet.

Cicones pe. cor. populi thracię iuxta hebrū fluuiū in/
habitantes. Tibullus. Nam ciconum manus aduer
uerſis reppulit vndis.

Ciconia auis: que ſerpētibus pullos nutrit. Quo etiā
noīe vocat̄ lignū roſtratū: quo e puteis hauriri aqua
ſolet apud Hiſpanos: qđ et ciconiū a nōnullis dicit̄
Hiſpani telonē dicūt. Item ciconia mēſurę genꝰ eſt.
Col. lib. iiij. Sed huic operi exigēdo quaſi quandam
machinā cōmēti maiores nr̄i regulā fabricauerūt in
cuius latere virga ꝓminens ad eā altitudinē qua de/
primi ſulcū oportet cōtingit ſummā ripę partez. Id
genus menſurę ciconiā vocant ruſtici.

Ciconius nomen eius qui brixiam condidit.

Cicū mēbrana tenuis maloꝝ punicorū.

Cicur pe. pro. aīal qđ ex fera factū eſt māſuetū: vt aper:
ceruus: leo: ⁊ quicq̄d cicurari. i. mauſuefieri pōt. Qđ
em̄ a fero diſcretū eſt id cicur dicit̄. Ci. Alię ſunt ferę
alię cicures: alię natantes: alię volucres. Cicur inge/
niū dicit̄ mite ac manſuetū. Et a cico mēbrana tenui
deriuari videt̄. Hinc vecturij quoq̄z nobiles noīati (ſunt cicuris.

Cicuro as: manſuefacio verbū vetus
qđ alio verbo dicitur exarmo.

Cicuta pe. ꝓ. herba venenoſa: caule viridi: ⁊ gemicula
to altior ſępe binis cubitis: in cacuminibuſq̄z ramoſa
folijs coriādri tenuioribus: graui odoratu ſemine ani
ſo craſſiore: radice concaua nullius vſus. Nam ſemi
ni tantū et folijs refrigeratoria vis eſt. Ser. docet ci/
cutam eſſe qđ eſt inter cānarū nodos. Virg. Eſt mihi
diſparibus ſeptē cōpacta cicutis Fiſtula.

Cieo es: et cio is: ambo ciui. citū faciūt. Sed cū a cieo
es fit citū pen. cor. A cio vero producit̄. Oui. lib. ij.
met. Nec fruitur ſomno vigilātibꝰ excita curis. Idē
lib. j. de triſ. Accitus totiens in genus omne ioci. Et
cieo quidē ſignificat moueo. Virg. Cęlum terramq̄z
ciebo. Cio vero voco proprie: q̄uis et pro cōmoueo
vſurpetur. Liuius lib. j. Principes vtrimq̄z pugnā
ciebant. Proprie autem dixi quoniā vocare aliquo
modo mouere eſt: ſicut et mouere vocare adeo vt al/
terum pro altero quandoq̄z ſumi poſſe videatur vt il
lud Virg. Miſſenum eolidē: quo non preſtantior al/
ter: Aere ciere viros: martēq̄z accendere cantu. Col.
lib. vij. Cio is: poſuit pro cōmoueo. Nullo inquit tē/
pore ⁊ minime ęſtate vtilius eſt boues in curſum con
citari. Nam ea res cit aluum. A cieo igitur ꝓmoueo
fit citus. i. velox: ⁊ concitus cōmotus: ⁊ ꝯcitus in fu/
rorē iracūdiā ve motus. Cito as: frequētatiuū a quo